

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu

[COM(2015) 337 final – 2015/0148 (COD)]

(2016/C 071/10)

Raportor: domnul Antonello PEZZINI

La 7 septembrie 2015 și la 21 septembrie 2015, Parlamentul European și, respectiv, Consiliul, în conformitate cu articolele 192 și 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la:

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu

[COM(2015) 337 final – 2015/0148 (COD)].

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 18 noiembrie 2015.

În cea de-a 512-a sesiune plenară, care a avut loc la 9 și 10 decembrie 2015 (ședința din 9 decembrie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 138 de voturi pentru, 1 vot împotrivă și 1 abținere.

1. Concluzii și recomandări

1.1. Comitetul este convins că, pentru Europa, este primordială reindustrializarea durabilă, însoțită de o creștere economică competitivă și care să genereze locuri de muncă noi și mai bune, și că schema UE de comercializare a certificatelor de emisii de CO₂ ar trebui să se circumscrie acestui cadru, ca instrument esențial al politicii UE de combatere a schimbărilor climatice și de decarbonizare a economiei mondiale.

1.2. Comitetul consideră că schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), ca instrument de reducere a emisiilor rezultate din producerea de către UE a energiei, trebuie să dea un semnal în ceea ce privește prețul carbonului, și, totodată, aibă un efect pozitiv asupra investițiilor sustenabile în noi tehnologii cu emisii scăzute de carbon.

1.3. În opinia CESE, este necesar ca piața carbonului să devină mai stabilă, mai flexibilă și deschisă tuturor partenerilor majori de la nivel mondial, într-un cadru foarte precis și coordonat, pentru a atinge obiectivul unui sistem industrial de prelucrare competitiv și durabil.

1.4. Comisia ar trebui, în opinia Comitetului, să respecte cu strictețe mandatul definit prin cadrul de politici privind clima și energia până în 2030, adoptat de Consiliul European din 23 și 24 octombrie 2014, mai ales în ceea ce privește dispozițiile clare referitoare la relocarea emisiilor de dioxid de carbon, ce trebuie dezvoltate în reforma schemei EU ETS.

1.5. În opinia Comitetului, trebuie asigurate mecanisme adecvate de tranziție, pentru a proteja competitivitatea întreprinderilor europene și a evita, în același timp, riscurile de retragere a investițiilor și de expunere a întreprinderilor europene la concurența neloială a țărilor care nu dispun de instrumente de reglementare comparabile în domeniul climatic.

1.6. CESE recomandă să se asigure un cadru adecvat de reguli – mai ales în ceea ce privește nivelurile de alocare gratuită, admisibilitatea relocării emisiilor de dioxid de carbon, revizuirea parametrilor de referință, compensarea costurilor incluse în prețurile energiei electrice – pentru a garanta în totalitate alocarea gratuită și compensarea integrală a costurilor indirecte în toate statele membre, pentru 10 % din instalațiile cele mai eficiente care funcționează în sectoarele expuse la riscuri ridicate de relocare a emisiilor.

1.7. Printre punctele esențiale ale reformei, CESE dorește să sublinieze următoarele aspecte:

- eliminarea factorului de corecție transsectorial pentru costurile directe;
- mecanisme armonizate la nivel european, pentru compensarea costurilor indirecte în toată UE, cu scopul de a evita denaturările concurenței ⁽¹⁾;
- sisteme de recompensare a instalațiilor care obțin cele mai bune rezultate, și nu de penalizare a lor, indiferent de modul în care a fost realizată performanța, inclusiv captarea și utilizarea CO₂;
- stabilirea de criterii de referință bazate pe date industriale solide și fixate o singură dată, la începutul perioadei respective;
- alocarea gratuită de cote diverselor sectoare, pe baza producției efective, și nu a producției din trecut;
- posibilitatea de a aplica o metodă alternativă în cursul fazei 4 pentru sectoarele care nu dispun de parametri de referință anteriori;
- definirea mai flexibilă a riscului de relocare a emisiilor, cu ajutorul unor criterii calitative de risc actualizate, fără a introduce valori critice;
- utilizarea unei părți a rezervei de stabilitate în sprijinul eliminării treptate (*phasing-out*) a sectoarelor excluse din lista celor considerate a fi expuse unui risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;
- exceptarea de la schemă a instalațiilor cu emisii inferioare valorii de 50 000 t CO₂;
- integrarea deplină a dimensiunii sociale în cadrul EU ETS, pentru a sprijini transferul proceselor și competențelor industriale și ocupaționale către o economie fără emisii de carbon;
- examinarea modalităților de extindere la societatea civilă a mecanismelor de recompensare a instalațiilor cu cele mai bune rezultate, asigurând un **bonus ETS** familiilor, comunităților și autorităților publice care își reduc în măsură însemnată consumul de energie generator de CO₂ sau își compensează emisiile prin **investiții ecologice**;
- elaborarea unui studiu preliminar independent, pentru a identifica mecanismele optime de funcționare a EU ETS, în vederea realizării obiectivelor climatice stabilite.

1.8. În fine, Comitetul solicită maximum de coerență, sinergie deplină, cât mai puține suprapuneri de cerințe și eliminarea poverilor birocratice din noile dispoziții de modificare a EU ETS și regulile paralele și complementare cu care interacționează acestea.

1.9. CESE consideră că ar trebui asigurat un cadru pentru schimbul de credite internaționale, care să contribuie la realizarea obiectivelor mai generale de reducere a emisiilor în Europa, cu sprijinul unor acorduri internaționale, multilaterale și bilaterale.

1.10. CESE consideră că este important să se elaboreze în acest sens un aviz din proprie inițiativă, după încheierea Conferinței de la Paris, de la sfârșitul lui 2015.

⁽¹⁾ Cf. *State aid Modernisation for an integrated EU energy market* – Joaquín Almunia, vicepreședinte al Comisiei Europene, responsabil cu politica în domeniul concurenței, Bruxelles, 2 decembrie 2013: *Energy: the sector where 'more Europe' is most needed* (*Energia – sectorul în care se resimte cel mai acut nevoia de „mai multă Europă”*). Elaborarea unor principii comune pentru evaluarea ajutoarelor de stat. Pentru ca un ajutor să fie compatibil, este necesar ca acesta: – să contribuie la un obiectiv comun la nivelul UE – să corijeze disfuncționalitățile dovedite ale pieței/o problemă de echitate – să fie un instrument adecvat – să asigure un efect de stimulare – să fie proporțional/limitat la minimum – să evite denaturările inutile ale concurenței și ale comerțului. Cf. și „Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020” (JO C-200, 28.6.2014, p. 1).

2. Introducere

2.1. Schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS – *Emissions Trading System*) a devenit operațională la 1 ianuarie 2005 și este unul dintre cele mai importante instrumente ale politicii UE privind clima, prin posibilitatea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră.

2.2. De la înființarea sa, schema EU ETS a avut ca obiectiv să permită stabilirea unui punct de referință pentru carbon, astfel încât să poată fi reduce emisiile în toate sectoarele economiei europene (responsabile pentru aproximativ jumătate din emisiile de gaze cu efect de seră – GES).

2.3. CESE a considerat întotdeauna EU ETS drept un instrument-cheie în politica UE privind clima și energia, în vederea reducerii emisiilor industriale ale UE. De aceea, Comitetul a solicitat reformarea veritabilă a schemei, în vederea realizării obiectivelor UE privind clima pentru 2030, preservând competitivitatea industriei Uniunii și evitând delocalizarea investițiilor.

2.4. **Consiliul European din 21 martie 2014** a solicitat adoptarea unor măsuri menite să compenseze în întregime costurile directe și indirecte ale politicilor climatice ale UE pentru sectoarele expuse concurenței mondiale, în așteptarea unui acord internațional privind clima care să asigure industriei europene condiții echitabile la nivel mondial.

2.4.1. Cu toate acestea, CESE își însușește observațiile Curții de Conturi Europene, conform cărora există „deficiențe semnificative în ceea ce privește [...] EU ETS”, și face o serie de recomandări pentru îmbunătățirea integrității și punerii în aplicare a acestei scheme, reafirmând conceptul de eficiență industrială, care trebuie să asigure deplina competitivitate a economiei în UE.

2.5. La **23 și 24 octombrie 2014, Consiliul European** a stabilit cadrul privind clima și energia pentru 2030. De asemenea, el a adoptat concluzii și, în special, a aprobat câteva obiective importante:

- un obiectiv obligatoriu al UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 % până în 2030 în raport cu nivelurile din 1990, cu o reducere lineară a plafonului anual de 1,74 %;
- un obiectiv obligatoriu de consum de energie din surse regenerabile de cel puțin 27 % până în 2030, însă fără obiective obligatorii pentru statele membre;
- un obiectiv orientativ de cel puțin 27 % până în 2030 privind îmbunătățirea eficienței energetice, fără caracter obligatoriu, dar care poate face obiectul unei revizuiri în creștere de până la 30 %;
- sprijinirea finalizării urgente a pieței interne a energiei (nu mai târziu de 2020), prin îndeplinirea obiectivului de 10 % stabilit pentru interconexiunile electrice existente.

2.5.1. Obiectivul UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel intern cu cel puțin 40 %, aprobat în mod oficial cu ocazia reuniunii Consiliului Mediu din 6 martie 2015, reprezintă baza contribuției UE la negocierile pentru noul acord global privind schimbările climatice.

2.5.2. Toate aceste elemente ale cadrului vor fi revăzute periodic de către Consiliu, care va oferi în continuare orientări strategice atât pentru sectoarele acoperite de schema ETS, cât și pentru cele neacoperite și pentru interconexiuni și eficiență energetică.

2.5.3. Instrumentele și măsurile vor trebui orientate către o abordare cuprinzătoare și neutră din punct de vedere tehnologic, pentru a promova reducerea emisiilor și eficiența energetică.

2.6. La **13 mai 2015** s-a ajuns la un acord între Consiliu și PE cu privire la reformarea schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), cu o decizie privind rezerva de stabilitate a pieței:

- o rezervă de stabilitate a pieței va fi instituită în 2018 și va fi funcțională începând cu 1 ianuarie 2019;
- certificatele licitate către sfârșitul fazei de tranzacționare (cele 900 de milioane de certificate a căror licitare a fost amânată din perioada 2014-2016 până în 2019-2020) vor fi plasate în rezerva pentru piață;

- certificatele nealocate vor fi transferate direct către RSP în 2020, iar utilizarea lor ulterioară trebuie să fie luată în considerare în cadrul revizuirii mai ample a EU ETS;
- scoaterea temporară a *componentei de solidaritate* de 10 % a certificatelor din domeniul de aplicare a RSP până la sfârșitul anului 2025;
- revizuirea EU ETS va trebui să ia în considerare posibila utilizare a unui număr limitat de acțiuni înainte de 2021, pentru a completa resursele existente pentru promovarea CSC (captarea și stocarea CO₂);
- revizuirea EU ETS și a rezervei pentru stabilitatea pieței va ține seama de:
- relocarea emisiilor de CO₂ și de aspectele legate de competitivitate; și de
- chestiunile legate de ocuparea forței de muncă și de PIB.

2.7. În contextul Strategiei privind uniunea energetică și în vederea Conferinței de la Paris privind schimbările climatice, Comisia a propus un pachet de măsuri care urmărește, printre altele, să revizuiască schema UE de comercializare a certificatelor de emisii, în conformitate cu instrucțiunile stabilite de Consiliu, protejând prioritățile de reindustrializare a economiei europene și competitivitatea internațională a sectoarelor industriale mai expuse la riscul de delocalizare a producției.

2.8. Măsurile de revizuire a schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii se referă, pe lângă politica energetică, și la multe alte politici comunitare.

2.9. CESE a lansat un studiu privind impactul măsurilor finanțate prin utilizarea instrumentelor UE în favoarea protecției mediului ⁽²⁾. Studiul subliniază importanța utilizării eficiente a veniturilor obținute prin mecanismele bazate pe piață, pentru a aduce îmbunătățiri în domeniul mediului în conformitate cu promovarea economiei ecologice, precum și a resurselor generate de schema UE de comercializare a emisiilor (care reprezintă o posibilitate deosebit de importantă de finanțare a acestor îmbunătățiri și pentru tranziția industrială și ocupațională către o economie fără emisii de dioxid de carbon).

3. Propunerile Comisiei

3.1. Inițiativa Comisiei de modificare a Directivei 2003/87/CE (Directiva EU ETS) ar urmări, printr-o serie structurată de propuneri, sporirea ritmului anual de reducere a emisiilor permise, astfel încât nivelul anual de cote eliberate în întregul Spațiu Economic European (SEE), începând cu 2021, să scadă cu un factor linear de peste 2,2 %, pentru a ajunge la o reducere de 43 % în 2030 în raport cu 2005.

3.2. Propunerea prevede diverse mecanisme de finanțare prin care operatorii economici să fie sprijiniți în combaterea relocării emisiilor de dioxid de carbon și în abordarea mizelor majore reprezentate de inovare și de investițiile necesare modernizării propriilor instalații și eficientizării energetice, în vederea reducerii emisiilor.

4. Sistemele de comercializare a certificatelor de emisii la nivel mondial

4.1. În afara UE, sistemele de comercializare a certificatelor de emisii sunt folosite tot mai mult în lume, cu sisteme naționale și subnaționale care funcționează deja în mai multe țări.

4.2. În SUA, președintele Obama a anunțat regulile Planului pentru energie curată (*Clean Power Plan – CPP*), care stabilesc, pentru fiecare stat, standarde specifice pentru reducerea, până în 2030, a emisiilor de carbon ale centralelor electrice (în principal ale celor pe cărbune și gaz).

4.2.1. În California există un program de limitare și tranzacționare, lansat în 2012. În Connecticut, Delaware, Maine, Maryland, Massachusetts, New Hampshire, New York, Rhode Island, Vermont este în vigoare Inițiativa regională privind gazele cu efect de seră (*Regional Greenhouse Gas Initiative-RGGI*).

⁽²⁾ www.eesc.europa.eu/envistud.

4.3. În **Australia** funcționează un sistem de comercializare a emisiilor care va fi pus în legătură cu cel european până în 2018, în urma unui acord încheiat cu Comisia Europeană în 2012.

4.4. În **Canada**, Sistemul de limitare și tranzacționare a emisiilor de gaze cu efect de seră (*Cap-and-Trade System for Greenhouse Gas Emissions*) a fost introdus în Quebec în 2012, acoperind – începând cu 2013 – 85 % din emisiile provinciei Quebec.

4.5. În **Noua Zeelandă** a fost lansat în 2008 un sistem de comercializare a emisiilor (NZ ETS), cuprinzând sectoarele silviculturii și agriculturii, combustibilii fosili lichizi, centralele electrice și procesele industriale.

4.6. UE și **China** au ajuns la un acord în cadrul reuniunii bilaterale la nivel înalt de la sfârșitul lunii iunie 2015 privind cooperarea în domeniul combaterii schimbărilor climatice.

4.7. În **Coreea de Sud**, din ianuarie 2015 este în vigoare primul program operațional din Asia la nivel național și al doilea la nivel mondial, după schema UE de comercializare a emisiilor.

4.8. În **Japonia** a fost lansat în aprilie 2010 Programul de plafonare și comercializare din Tokyo (TMG ETS), primul sistem obligatoriu de comercializare.

4.9. Sistemul ETS-CH a fost lansat în 2008 în **Elveția**, pentru o perioadă de 5 ani, pe bază voluntară și ca opțiune alternativă la taxa pe CO₂ la combustibilii fosili. Începând cu 2013, sistemul a devenit obligatoriu pentru marile industrii energofage.

5. Observații generale

5.1. Comitetul consideră că EU ETS reprezintă un instrument-cheie eficient de reducere a emisiilor rezultate din producerea de către UE a energiei, urmând o logică de piață care ar trebui să dea un semnal cu privire la prețul carbonului conform ambițiilor, dar care să aibă și un efect pozitiv asupra investițiilor în tehnologii cu emisii scăzute de carbon, asupra dezvoltării surselor regenerabile de energie și a sporirii eficienței energetice.

5.1.1. CESE este îngrijorat de posibilitatea accelerării procesului de relocare a investițiilor, văzut ca formă specifică de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vulnerabile. Acest fenomen ar putea reduce și mai mult competitivitatea acestor sectoare și capacitatea lor de a adopta măsurile necesare trecerii la o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și cu emisii reduse de dioxid de carbon, în conformitate cu pozițiile exprimate în unele avize recente ⁽³⁾.

5.2. CESE consideră că este necesar ca piața carbonului să devină mai stabilă, flexibilă și deschisă tuturor partenerilor majori de la nivel mondial.

5.3. Cadru de politici privind clima și energia până în 2030, convenit de Consiliul European din 23 și 24 octombrie 2014, stabilește obiective ambițioase de reducere unilaterală, oferind însă și orientări clare referitoare la relocarea emisiilor de dioxid de carbon, orientări ce trebuie dezvoltate în reforma schemei EU ETS.

5.3.1. De asemenea, CESE consideră că reforma EU ETS ar trebui să reprezinte un cadru de politică corelată, în special, cu reforma din sectoarele care nu fac obiectul ETS (Decizia privind partajarea eforturilor – *Effort Sharing Decision*, ESD) și cu politicile privind energia din surse regenerabile (Directiva privind energia din surse regenerabile) și eficiența energetică (Directiva privind eficiența energetică și Directiva privind performanța energetică a clădirilor).

5.4. CESE consideră că reforma ar trebui să cuprindă următoarele puncte principale:

- eliminarea factorului de corecție transsectorial pentru costurile directe;
- mecanisme armonizate la nivel european în materie de compensare a costurilor indirecte;

⁽³⁾ Instrumente de piață – O economie a UE cu emisii scăzute de dioxid de carbon (JO C 226, 16.7.2014, p. 1), Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020-2030 (JO C 424, 26.11.2014, p. 39) și Protocolul de la Paris (JO C 383, 17.11.2015, p. 74).

- sisteme de recompensare a instalațiilor care obțin cele mai bune rezultate, și nu de penalizare a lor, indiferent de modul în care a fost realizată performanța, inclusiv captarea și utilizarea CO₂;
- stabilirea de criterii de referință bazate pe date industriale solide, o singură dată (la începutul perioadei respective);
- alocarea gratuită de cote diverselor sectoare, pe baza producției efective;
- posibilitatea de a aplica o metodă alternativă în cursul fazei 4 pentru sectoarele care nu dispun de parametri de referință anteriori;
- definirea mai flexibilă a riscului de relocare a emisiilor, cu ajutorul unor criterii calitative de risc actualizate;
- utilizarea unei părți a rezervei de stabilitate în sprijinul eliminării treptate (*phasing-out*) a sectoarelor excluse din lista celor considerate a fi expuse unui risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;
- exceptarea de la schemă a instalațiilor mici, cu emisii inferioare valorii de 50 000 t CO₂;
- integrarea deplină a dimensiunii sociale în cadrul EU ETS, pentru a sprijini transferul proceselor și competențelor industriale și ocupaționale către o economie fără emisii de carbon.

5.4.1. Întreprinderilor confruntate cu riscul relocării ar trebui să li se aloce în mod gratuit un număr de certificate de emisii.

5.5. În opinia Comitetului, trebuie asigurate mecanisme adecvate pentru a asigura tranziția către o reducere echilibrată a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii de CO₂, pentru a proteja competitivitatea întreprinderilor europene și a evita, în același timp, riscurile de retragere a investițiilor și de expunere a întreprinderilor europene și a locurilor de muncă din UE la concurența neloială a țărilor care nu dispun de cadre de reglementare comparabile.

5.5.1. Ar trebui să se asigure un pachet de reguli adecvate – mai ales în ceea ce privește nivelurile de alocare gratuită, admisibilitatea relocării emisiilor de dioxid de carbon, revizuirea parametrilor de referință, compensarea costurilor incluse în prețurile energiei electrice – pentru a garanta în totalitate alocarea gratuită și compensarea integrală a costurilor indirecte în toate statele membre, pentru 10 % din instalațiile cele mai eficiente care funcționează în sectoarele expuse la riscuri ridicate de relocare a emisiilor.

5.5.2. De asemenea, ar trebui examinate posibilitățile de extindere la societatea civilă a mecanismelor de recompensare a instalațiilor cu cele mai bune rezultate, asigurând un **bonus ETS** familiilor, comunităților și autorităților publice care își reduc în măsură însemnată consumul de energie generator de CO₂ sau își compensează emisiile prin **investiții ecologice**.

5.6. CESE consideră că mecanismul de dezvoltare nepoluantă (*Clean Development Mechanism* – CDM) ar trebui să fie menținut, îmbunătățit și extins, iar legăturile dintre schema UE de comercializare a certificatelor de emisie și noile sisteme care se dezvoltă în alte părți ale lumii ar trebui sprijinite în mod adecvat.

5.7. Schimbările climatice necesită o abordare globală, prin intermediul unui acord cu obiective bine definite și precise pentru toate marile economii ale lumii.

6. Observații specifice

6.1. Comitetul recomandă revizuirea procedurilor de alocare a certificatelor, asigurând astfel un procent suficient de alocări gratuite care să satisfacă exigențele operatorilor aflați în drept. Identificarea sectoarelor expuse riscului de relocare începând cu 2020 ar putea determina scurtarea semnificativă a listei acestor sectoare, cu un prag de 0,18 drept condiție preliminară de eligibilitate.

6.2. CESE este preocupat de înăsprirea parametrilor de referință care ar penaliza și mai mult întreprinderile confruntate cu situații dificile: reducerea transversală a acestor indici, prin aplicarea unui factor unic de corecție lineară, stabilit pe bază anuală între un minim de 0,5 % și un maxim de 1,5 %, nu ține seama de durata de viață a echipamentelor, nici de starea tehnologică reală din sectoare foarte diverse.

6.3. CESE consideră că parametrii de referință ai relocării emisiilor de dioxid de carbon trebuie să fie aplicabili din punct de vedere tehnic și economic, astfel încât să reflecte progresele tehnologice reale, și recomandă ca metoda de reducere a listei de sectoare expuse relocării emisiilor de dioxid de carbon de la 177 la 52 pentru perioada 2021-2030 să fie convenită cu partenerii sociali și să fie însoțită de măsuri de eliminare treptată.

6.4. De asemenea, CESE consideră că factorul transsectorial de corecție va trebui să fie eliminat. Calcularea inadecvată a acestui factor de corecție ar genera incertitudini cu privire la alocarea cu titlu gratuit a cotelor, iar instalațiile cele mai expuse riscului ar suporta costuri nejustificate.

6.5. CESE consideră că, la nivel european, ar trebui prevăzut un mecanism armonizat de compensare a costurilor indirecte, pe baza parametrilor deja stabiliți⁽⁴⁾, care să evite actualele denaturări ale pieței interne, conferind caracter obligatoriu actualului sistem bazat pe ajutoare de stat și obligând statele membre să aloce cel puțin o parte din veniturile obținute în urma licitațiilor pentru compensarea suficientă a costurilor indirecte suportate de instalațiile cele mai performante pe plan ecologic în sectoarele expuse.

6.6. CESE solicită ca alocarea mai flexibilă și dinamică a cotelor gratuite să se facă pe baza nivelurilor de producție reale actualizate și să fie sprijinite instalațiile care își îmbunătățesc eficiența, alocându-le în continuare aceeași parte de cote gratuite.

6.7. Este necesar ca criteriile de stabilire a riscului de *relocare a emisiilor de dioxid de carbon* să devină mai flexibile, pentru a reflecta cât mai fidel impactul prețului emisiilor asupra competitivității diverselor sectoare, în special pentru IMM-uri, prin aplicarea criteriului calitativ, așa cum a fost definit acesta în 2008.

6.8. CESE consideră că cele trei fonduri ale schemei EU ETS (fondul pentru rezerva de stabilitate a pieței, fondul pentru inovare și cel pentru modernizare) ar trebui considerate ca parte a unui cadru unic, astfel încât să asigure funcționarea corectă și adecvată a sistemelor de gestionare/control, pentru a evita duplicările și suprapunerile.

6.9. CESE consideră că:

- o parte a rezervei de stabilitate ar trebui utilizată în sprijinul eliminării treptate (*phasing-out*) a sectoarelor excluse din lista celor considerate a fi expuse unui risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;
- Fondul pentru modernizare ar trebui să fie accesibil nu doar țărilor al căror PIB se află sub pragul de 60 % din media UE, ci și măsurilor luate în regiunile NUTS 2, în vederea producerii energiei electrice, pentru promovarea transparentă a investițiilor, fără a genera denaturări pe piața internă a energiei;
- Fondul pentru inovare ar trebui utilizat pentru noi tehnologii și procese industriale cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în special în sectoarele eliminate treptat din lista celor expuse unui risc de relocare;
- ar trebui sprijinite licitațiile voluntare pentru emisiile de dioxid de carbon (așa-numita „piață Carbomark”), ca angajamente suplimentare asumate în mod voluntar de către proprietarii de păduri, pentru a maximiza avantajele ecologice indirecte furnizate de păduri, oferindu-se astfel posibilitatea de a recunoaște, inclusiv din punct de vedere economic, funcția climatică a ecosistemului forestier.

6.10. Comitetul dorește ca măsurile prevăzute pentru instalațiile de mici dimensiuni cu emisii sub 25 000 t CO₂ să fie extinse la cele cu emisii sub 50 000 t CO₂, care reprezintă 75 % din instalațiile acoperite de EU ETS, însă doar 5 % din emisiile totale de la nivel european.

6.11. În ceea ce privește emisiile rezultate din procesul mineralogic, posibilitățile de reducere a emisiilor de către operatori sunt aproape nule, motiv pentru care întreaga cotă corespunzătoare ar trebui alocată în mod gratuit.

⁽⁴⁾ Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO C 200, 28.6.2014, p. 1).

6.12. Dat fiind că măsurile de revizuire a schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii se referă, pe lângă politica energetică, și la alte politici ale UE, Comitetul cere maximum de coerență și eliminarea poverilor birocratice din noile dispoziții de modificare și regulile cu care interacționează acestea.

Bruxelles, 9 decembrie 2015.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Georges DASSIS
